

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2979/2021
24.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драгомир Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ивана Ђулинац, адвокат из ..., ради издржавања детета, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 119/21 од 29.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 119/21 од 29.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П2 617/20 од 12.01.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у делу којим је предложено да се обавезе тужени да на име доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 10.000,00 динара, почев од правноснажности пресуде па убудуће, док за то постоје законски услови, а убудуће редовно месечно до 05.-ог у месецу за текући месец, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев у делу доприноса туженог издржавању заједничког мал.детета парничних странака и то преко досуђеног износа од 10.000,00 динара месечно до траженог износа од 16.000,00 динара, дакле месечно за 6.000,00 динара, почев од 14.05.2020. године, па убудуће док за то постоје законски услови, почев од сваког 15. у месецу за текући месец, на текући рачун законског заступника мал.детета, мајке АА који се води код ... а.д. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 119/21 од 29.03.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у одбијајућем делу одлуке о главном захтеву, тако што је обавезан тужени да на име доприноса издржавању мал. ВВ плаћа месечно износ од још 4.000,00 динара, поред досуђеног износа од 10.000,00 динара, односно укупан износ од 14.000,00 динара, почев од 14.05.2020. године па убудуће док за то буду постојали законски услови до 15. у месецу за текући месец на рачун тужиље који се води код ... а.д. ..., док је у преосталом одбијајућем делу одлуке о главном захтеву, у делу у коме је тужба одбачена и у делу одлуке о трошковима поступка првостепена

пресуда потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, у вези члана 394. истог Закона на коју се ревизијом указује. Заказивање расправе пред другостепеним судом је у домену одлучивања већа другостепеног суда када оцени да је ради правилног утврђивања чињеничног стања потребно поновити већ изведене доказе, или доказе које је одбио да изведе првостепени суд. У конкретном случају одлука другостепеног суда заснована је на чињеничном стању утврђеном током првостепеног поступка из кога је другостепени суд извео другачији чињенично правни закључак и применом одредаба материјалног права донео другачију одлуку од првостепеног суда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су закључили брак 2007. године, у коме су добили заједничко дете, мал. ВВ, рођеног године. Брак странака је разведен правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину П2 188/20 од 10.09.2020. године којом је мал. дете поверено мајци на самостално вршење родитељског права, обавезан тужени да доприноси издржавању мал. детета плаћањем месечног износа од 10.000,00 динара и уређен начин одржавања односа туженог са мал. дететом.

Током трајања брака странке су живеле у заједничком домаћинству са мајком и братом туженог у породичној кући туженог, све до октобра 2019. године, када су прешли да живе у посебан стан који су стекли током трајања брака. У том стану су живели до фактичког прекида заједнице живота у априлу 2020. године. Тада се тужени вратио у своју породичну кућу, где живи са братом и мајком. Кућа је приземна, површине око 140 м². Тужиља је са дететом остала да живи у заједничком стану странака површине од 64 м², који је адекватно опремљен за живот тужиље и детета.

Тужиља је рођена ... године, запослена у фабрици ... „...“ у ..., као ... и остварује месечну зараду од 32.000,00 динара. Помажу јој њени родитељи, тако што јој купују храну. Њена сестра купује гардеробу за дете, а брат играчке. Сва ова помоћ на месечном нивоу износи око 40.000,00 динара. Сноси режијске трошкове и трошкове за личну хигијену и хигијену стана у коме живи са дететом, ближе одређене у

образложењу нижестепених пресуда. Одећу и обућу не купује, не иде на зимовања и летовања. За мал. ВВ не прима дечији додаток.

Тужени је рођен ... године, запослен је у "... " као ... у ... и остварује месечну нето зараду у износу од 62.000,00 динара. Од зараде му се обуставља месечно износ од 10.000,00 динара, на име рате кредита. Сноси режијске трошкове домаћинства, исхране и хигијене, ближе одређене у образложењу нижестепених пресуда, са братом, и то тако што он сноси око 70% трошкова, а брат 30%. Греју се на дрва, а за огрев им је годишње потребан износ од 45.000,00 динара. Овај износ тужени плаћа од позајмице од синдиката, а онда му се позајмица одбија од зараде у наредних шест месеци. Одећу ретко купује и за то му је месечно потребан износ од 1.000,00-2.000,00 динара. Брат туженог је запослен као ... у ... школи у ..., где прима зараду од 30.000,00 динара. Мајка је пензионер са пензијом од 14.300,00 динара, с тим што јој је за лекове месечно потребан износ од 1.500,00-2.000,00 динара. Тужени поседује путнички аутомобил који није регистрован од септембра 2020. године. Иначе му је за регистрацију и одржавање тог аутомобила годишње потребан износ од око 55.000,00 динара. На гориво потроши износ од 25.000,00 динара месечно.

Парничне странке немају обавезу издржавања других лица осим мал.детета. Месечне потребе мал. детета процењене су на износ од око 25.000,00 динара. Дете је здраво и има уобичајене потребе детета његовог узраста.

На овако утврђено чињенично стање првостепени суд је, применом материјалног права из одредбе чл. 160, 162. и 163. Породичног закона, оценио да допринос туженог издржавању мал. детета треба да износи 10.000,00 динара на месечном нивоу, на који износ је тужени обавезан пресудом П2 188/20 од 10.09.2020. године.

По оцени другостепеног суда, износ од још 4.000,00 динара (укупно 14.000,00 динара) на који је туженог обавезао побијаном пресудом је адекватан да допринесе задовољењу потреба мал. детета, да му омогући ниво животног стандарда какав ужива тужени као дужник издржавања, а да притом не доведе у питање егзистенцију туженог. Ово имајући у виду утврђене месечне потребе детета, минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања потреба примаоца издржавања, висину прихода и расхода странака као дужника издржавања, као и чињеницу да је тужени здрав, радно способан, да нема других лица које је дужан да издржава, да живи у заједничком домаћинству са мајком и братом са којима дели трошкове режија, исхране и хигијене, да остварује дупло већу зараду од тужиле, а да тужилца доприноси издржавању детета не само на тај начин што задовољава његове финансијске потребе, већ и што свакодневно брине о њему и васпитава га.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано се ревизијом оспорава правилност побијане пресуде. Другостепени суд је оценио све околности на страни мал. детета, као повериоца издржавања и околности на страни туженог, као дужника издржавања, које су од значаја за оцену могућности да доприноси издржавању свог мал. детета. Како је таква оцена заснована на савесној и брижљивој оцени сваког

доказа засебно и свих доказа као целине, што је видљиво из образложења побијане пресуде, по оцени Врховног касационог суда, износ на који је тужени обавезан није превисоко одређен и, супротно наводима ревизије, не преваљује терет издржавања детета само на туженог, имајући у виду да законску обавезу издржавања имају оба родитеља, као и износе прихода које они остварују.

Удовољење захтеву у мањем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилно утврђеним према потребама детета на месечном нивоу и могућностима туженог, као дужника издржавања.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић